

nys fremkom, men jeg vil tillade mig at udtale, at jeg tror, at hvad vort Sparekassesevæsen angaar og navnlig dets Udvikling gennem de smaa Landbosparekasser, kræver det et yderligere og forøget Tilsyn, et skarper og forøget Tilsyn med disse Kasser. De senere Tidens Erfaringer pege desværre i den Retning, og jeg tror, at et saadant Tilsyn kan finde Sted, uden at man derfor behøver at foretage nogen Revision af den forholdsvis ny Sparekasselov af 1880. Der findes i Finanslovsforlaget, saaledes som det nu foreligger, et Udtaf til et nyt Departement under Indenrigsministeriet, et tredje Departement med Kontor for Næringsfager, og under dette Forretninger findes ogsaa opført Spare- og Gaanekasser. Disse Kasser have jo ogsaa hidtil henligget under Indenrigsministeriet, og det er da mit Haab, at der muligvis finder en Forøgelse Sted af Indenrigsministeriets Kræfter, som der i høj Grad er Brug for, og at der derved vil blive skabt en Mulighed for et bedre og mere detaljeret Tilsyn med Sparekasserne. Den Sparekasseseinspektør, hvis Embede er skabt gennem Sparekasseloven, og som skal rejse ud omkring i Landet og have Tilsyn med Sparekasserne saavel i Byerne som paa Landet, har ganske vist, efter min Opfattelse, søgt at instituere et saa vidt muligt praktisk Tilsyn, men det er ved den stærke Opblomsiden af denne Institution, ved den store Masse Sparekasser, som findes trindt om i Landet, umuligt, at han alene kan komme til at føre et hyppigt Tilsyn med alle Sparekasser, og lige saa vist er det, at et saadant Tilsyn og en saadan Inspektion er i høj Grad nødvendig, idet et Tilsyn paa den Maade er i større Grad sagkyndigt end det Tilsyn, der finder Sted gennem Revisorerne. Det har jo nemlig vist sig, at det er muligt ad be- dragerist Vej at stusse Revisorerne, men Sparekasseseinspektøren, som kommer uventet til Stede og er udrustet med rigere Erfaring, har det i en højere Grad i sin Magt at finde og forebygge Misbrugene. Det er derfor mit Ønske, at den høje Indenrigsminister og det eventuelle Finansudvalg vil have Opmærksomheden henvendt paa, om det ikke skulde være nødvendigt at udruste Sparekasseseinspektøren og Kontoret for Næringsfager, som jeg haaber kommer i Stand, med en større Myndighed til at instituere et virkelig faktisk og et mere kraftigt Tilsyn, end det hidtil har været og har kunnet være Tilfældet. Der findes ganske vist et andet Sted paa samme Finanslovsudtaf en Bevilling til forøgede Rejsseudgifter for Sparekasseseinspektøren, men det er let at

se, at den alene vil ikke være tilstrækkelig, saa at enten maa der ske en Forøgelse af Personalet, eller ogsaa maa selve Kontoret kunne udsende Tilsynsmænd. Sagen maa kunne ordnes paa den ene eller den anden Maade til Held for Sparekassesevæsenet. — Jeg vil dernæst gerne tillade mig en Ytring i Tilslutning til, hvad der nys fremkom fra det ærede Medlem fra Nørresundby (Lustein), idet jeg meget paastønner, at han tager sig ivrigt af Landvæsnet og af Avægablen, som tilvisse ikke er af de ringe eller ubetydelige Faktorer i vor Udvikling og i vort hele Samfundsliv. Jeg kan gøre min Tilføjeelse meget kort, thi det er jo ikke alene blevet accentueret ved Fremkomsten af en Henvendelse til Regering og Rigsdag, som ligger her rundt i Salen, hvad der er Landbrugets egentlige Ønske paa dette Omraade, men den højtærede Indenrigsminister har ogsaa imødekommet og forudset de Ønsker, der vilde fremkomme, idet der paa Finanslovsforlaget er opført en forøget Bevilling, sigtende til en nærmere Udvikling af Husdyrlovens Bestemmelser, og jo navnlig af bestemte Paragraffer paa Husdyrloven af 1ste April 1887. Jeg vil altsaa kun, idet jeg takker for denne Imødekommen, der er vist, henvende Opmærksomheden paa, at disse Forslag dog maatte ikke ere fuldt ud runderlige nok, at der navnlig burde tages særligt Hensyn til Avægablen videre Udvikling og ikke ses altsor skarpt alene paa Hesteavlens. Jeg vil med Paastømmelse nævne, at der ogsaa er taget Hensyn ved de foreslaaede Bevillinger, navnlig knyttende sig til Husdyrlovens § 1, sidste Nummer, og den dertil svarende § 4, taget Hensyn, siger jeg, til andre specielle Øjemed paa Landbrugets Omraade, men jeg tror ogsaa her, at man maatte kunde gaa lidt videre end sket er, og i Forbindelse hermed vil jeg tillade mig at nævne, at der er en ganske særegen Branche under Landvæsnet, hvor der til 2den Behandling af Finansloven vil fremkomme Andragende om en forøget Bevilling, nemlig med Hensyn til Foredragene, idet de Bevillinger, der ere givne hidtil, have vist sig ikke at være fuldt ud tilstrækkelige. Jeg haaber dog, det er meget bestedne Forlangender, der ville fremkomme, og at der heller ikke vil være noget i Vejen for at imødekomme ogsaa disse Ønsker. Jeg tillader mig altsaa i Sagens Interesse at lægge den høje Regering og Finansudvalget paa Sinde at oparbejde de Forslag, der foreslaas med Hensyn til Husdyravlens.

Nyholm: Det er kun et enkelt Punkt, jeg skal tillade mig at fremføre nogle Ord